

El senyor president:

Gracies, senyora diputada.
Senyora consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació:

Senyor president.
Senyores diputades, senyors diputats.

Yo crec que, senyor Garces, en tot cas els resultats superen els que va obtindre el seu govern, perquè ni una sola d'estes mides que vostre planteja ara les plantejaren durant dotze anys. I yo crec que, com es diu, mai es tart per a trobar la veritat, però totes estes sancions, totes estes idees magnifiques assumides i compartides no les practicaren, ni tan sols les demanaren. Per tant, no volia entrar en esta dinamica perquè no crec que corresponga, però vostre torna a incidir com si el problema apareguera ahir o fa dos anys i anteriorment tot era una maravella. Desgraciadament no era una maravella. No es va resoldre el problema ni tampoc es va ajudar els llauradors ni s'avançaven ajudes ni es complimentava res de tot lo que ara demana, i que m'alegre que ara es done conte dels errors en que caigueren. Però en definitiva, torne a repetir que hi ha una coincidència en els anàlisis i crec també que una coincidència en les solucions, i el passat indubtablement no va a ser ningun obstacul en estos temes.

Però també dir-li que, per exemple, les indemnizacions a que vostre ha fet referència son competència dels tribunals europeus. Vostre primer em fa ministra demanant-me explicacions, després juge perquè les indemnizacions les donen els judges europeus. Be, no m'aprecie tant, que cada un te la seua corresponsabilitat efectiva i en allo que nosatres correspon estem complint. Però les indemnizacions no depenen d'este govern ni de l'atre, depenen d'uns tribunals, que yo crec que en la divisió de poders evidentment tenen la seua actuació lliure. Allo que haurem de fer el poder polític es instar per a que siguen mes ràpides les actuacions judicials.

Però allo realment condenable crec en tot este tema no son declaracions equis, en que podem discrepar, sino les accions vandàliques dels francesos, que s'han convertit en un hàbit d'actuació d'ells i que no volem que es tornen a repetir.

La veritat es que vostre demana tres premisses importants que evidentment son il·lògiques en qualsevol activitat humana, com son, en este cas mes encara, la celeritat, l'intensitat i la dedicació, i crec que si que es donen efectivament les tres, almenys en el context en que estem parlant. I crec que l'intensitat es molt important, lo que passa es que els resultats no son tan a curt termini perquè no depenen d'un govern ni autonòmic ni estatal sino de molts governs, i això ya ho sap vostre.

Per tant, vostre ha fet al·lusió ad eixe dit tan valencià, de forment ni un gra, que la veritat es que normalment vostre ve a dir aci queixes del sector que després el sector no trasllada, i que sempre li he dit que vostre yo crec que s'ha quedat un poquet fora de la realitat, però en qualsevol cas es lliure de dir-ho, però yo crec que si que els grans s'estan notant i per tant el sector així ho trasllada, i no crec que sempre vagen dient les falsedats.

I dir-li a la senyora Pérez que la congelació d'ajudes que no nomes a França, evidentment, que ha de ser una norma genèrica per a qualsevol país que incomplisca en un moment determinat un principi comunitari en que tots estem d'acord. Però el fet que no s'aplique, no estiga en mar-

cha, es perquè estem d'acord tots en la Comunitat Valenciana i possiblement a Espanya, però l'acord no l'ha de prendre Espanya unilateralment, s'ha de prendre per tots els països de l'Unió Europea, i desgraciadament la majoria de països europeus no estan en eixa línia per si algun dia els toca a ells tindre esta sanció de congelació d'ajudes. I la durada d'este treball es convencer a tots els estats d'adoptar estes mides reformant tota la legislació, inclús el Tractat de Maastricht mateix. Ahi es on està el problema, que estem d'acord però no estan d'acord la resta de països europeus, i per tant, no s'ha aplicat per eixa raó. I eixa es la línia de treball en que estem tots, tant el govern central com el govern autonòmic.

I per a resumir i finalisar ya esta qüestió, dir que s'ha demanat i es demanarà reiteradament el compliment de la normativa i dels principis comunitaris europeus, i que a pesar d'això, sapiam, i ho sabem, que alguns països continuen incomplint sistemàticament en total impunitat, per part d'altres països també europeus, que no diuen res però que això també es una complicitat encoberta, que atres passen del problema, i que per tant, davant d'eixa situació, es dura, a voltes no podem actuar com voldriem, però hem de saber quines son les regles del joc i els elements que tenim davant. Però no obstant això, continuarem en eixe treball, continuarem col·laborant en totes les forces polítiques i socials i estem oberts a tots eixos suggeriments, perquè en definitiva no es un be per al govern sino un be per a la societat i per a l'economia valenciana.

Gracies.

El senyor president:

Moltes gracies, senyora consellera.

Senyories, se suspèn la sessió, que continuarà a les dotze i vinticin.

(Se suspèn la sessió a les 12 hores i 12 minuts.)

(Es reprèn la sessió a les 12 hores i 30 minuts.)

Declaració institucional**El senyor president:**

Abans de donar la paraula al conseller de Mig Ambient per a substanciar la compareixença, ha aplegat a la presència de les Corts una declaració institucional que diu açò següent:

"Les Corts Valencianes en reiterades ocasions han manifestat el sentir de la Cambra davant els problemes que viu el poble del Sahara Occidental, fent-se reso de la solidaritat i el pla de la ciutadania valenciana.

En els moments actuals les Corts expressen la seua satisfacció pels acords aconseguits entre les parts en la mediació de l'enviat de les Nacions Unides, el senyor James Baker, al temps que manifesten a les parts en conflicte el desig que es mantinga l'esperit de cooperació en l'aplicació del pla de pau. Sol·liciten de les Nacions Unides que disponga d'una administració en el presupost i en els mitjans suficients per complir de manera adequada els seus compromisos. Així mateix, demanem també que es facilite la presència d'observadors internacionals i independents que garantixquen la transparència del referendun. Instem als governs d'Europa i molt especialment al govern d'Espanya un compromís ferm i actiu en defensa del pla de pau i el compliment de la resolució de les Nacions Unides. Expressen l'acord de tots els grups parlamentaris valencians de lluitar perquè el poble saharia puga decidir lliurement el seu propi destí.

Les Corts Valencianes es comprometen a estar presents com a observadors en el proces de referendum i col·laborar d'èsta manera a la transparència del proces, així com a prestar l'ajuda necessària.

Les Corts Valencianes manifesten l'agraïment a les ciutadanes i els ciutadans del nostre poble per les mostres de solidaritat permanent que han donat al poble saharí, al temps que demanen s'incrementen en estos moments perquè el poble del Sahara pugua aconseguir el bé més preuat d'un poble, que és decidir el seu futur en pau i en llibertat." (*Aplaudiments.*)

Moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

Següent punt de l'orde del dia, compareixença del conseller de Mig Ambient per a informar sobre el Pla de residus solts de la Comunitat Valenciana, sol·licitada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds. Per a fer la manifestació en nom del Consell, el conseller de Mig Ambient te la paraula.

Compareixença del conseller de Medi Ambient per a informar sobre el Pla de residus sòlids de la Comunitat Valenciana

El senyor conseller de Medi Ambient:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Como ya conocen sus señorías, el Plan integral de residuos que desde la Conselleria de Medio Ambiente hemos elaborado para dar una solución a corto plazo a las necesidades que, en base a infraestructuras y criterios básicos de actuación, a nivel de la Comunidad Valenciana en toda la corriente de residuos se generan en la misma, está a punto de ser aprobado por el Gobierno Valenciano. Ha finalizado ya la fase de exposición pública. Obran ya emitidos, siendo asimismo favorables, los informes del Consejo Económico y Social y el informe del Consejo Asesor de Medio Ambiente.

En esta intervención pretendo hacer un repaso general de lo que es el contenido y objetivos del Plan integral, e ir aclarando durante las sucesivas intervenciones en el Pleno de hoy aquellos conceptos o ideas que a lo mejor no han quedado suficientemente definidas.

El plan se basa en varios principios. El principio de autosuficiencia, en cuanto a la creación de una red integrada de instalaciones de eliminación de residuos que permita a la Comunidad Valenciana ser autosuficiente en materia de tratamiento de aquellos residuos para los que existe masa crítica suficiente. Un principio de proximidad, en cuanto a eliminar en las instalaciones adecuadas más próximas aquellas corrientes de residuos para las que no existe una masa crítica suficiente que justifique la creación de instalaciones en la Comunidad Valenciana, evitando movimientos innecesarios de residuos. El principio de "quien contamina paga", con el fin de lograr la internalización de los costes ambientales por parte de los agentes económicos como responsables primeros de la producción de residuos y de su introducción en el medio ambiente. El principio de subsidiariedad, por el cual la Generalidad Valenciana interviendrá sólo en la medida en que los objetivos de la acción pretendida no puedan ser alcanzados por los agentes involucrados y, por consiguiente, pueda lograrse mejor debido a los efectos de la acción contemplada a nivel autonómico. Y el principio de responsabilidad compartida, que consiste en que todos los agentes, administraciones autonómicas, cor-

poraciones locales, empresas públicas o privadas y los ciudadanos trabajen de una forma concertada en colaboración, ya que sólo así se podrán dar soluciones a los problemas planteados en la producción y gestión de los residuos generados en la comunidad.

Además de estos principios, el plan se ha realizado desde la necesidad de cumplir los objetivos que subyacen desde una concepción de la gestión de residuos: La minimización, entendida como el conjunto de medidas destinadas a reducir la producción de residuos y la cantidad de sustancias peligrosas o contaminantes presentes en ellos. La valorización, entendida como todo procedimiento que permita el aprovechamiento de los recursos contenidos en los residuos sin poner en peligro la salud humana y sin utilizar métodos que puedan causar perjuicio al medio ambiente. Y la eliminación segura, entendiéndose por la misma procedimientos de almacenamiento o vertido de residuos o bien su destrucción total o parcial, realizada sin poner en peligro la salud humana y sin utilizar métodos que puedan causar perjuicio al medio ambiente.

Dos páginas del plan de necesaria lectura y crítica en su momento, que yo entiendo que se han derivado de su falta de lectura, evidentemente.

El plan, como he reiterado en reiteradas intervenciones, es un plan integral de tratamiento de residuos. No es un plan sólo pensado para los residuos sólidos urbanos ni es tampoco exclusivamente un plan de infraestructuras. Los objetivos que el plan pretende, dentro del plan de las instalaciones en cuanto a urbanos, como he indicado, es buscar la máxima valorización de los residuos mediante soluciones medioambientalmente seguras.

Resolver el problema mediante la construcción del mínimo número posible de instalaciones. Reducir los costes mediante las ventajas aportadas por la economía de escala que se obtienen al agrupar el mayor número posible de municipios por cada instalación procurando optimizar las mismas. Procurar que las instalaciones coincidan con las áreas de mayor densidad de población, y en consecuencia, de mayor producción de residuos, reduciendo así los costes derivados del transporte a planta y a vertedero. Incorporar los residuos industriales asimilables a urbanos y los residuos de jardinería, en el sistema de gestión previsto para los residuos domésticos, procurando así el aumento de residuos a tratar en las instalaciones de valorización, favoreciendo éstas y aprovechando las ventajas de la economía de escala.

La gestión de los residuos inertes, por su menor peligrosidad ambiental y dificultad de transporte y fácil control municipal, quedarán bajo la responsabilidad de los ayuntamientos que deberán de disponer de los vertederos adecuados y necesarios. Los vertidos de residuos sólidos inertes deben de servir de forma prioritaria para la restauración de relieves deteriorados y huecos mineros, aunque siempre que sea posible se procurará el reciclado de estos materiales.

Siguiendo estos objetivos para la definición de instalaciones y sistemas de tratamiento y eliminación en cada una de las zonas establecidas, se ha considerado además los siguientes criterios.

Plantas de compost en zonas cuya producciones totales sea superior a 50.000 toneladas/año de residuos, equivalente a unos 120.000 habitantes, con una producción de materia orgánica superior a 15.000 toneladas/año. Recogida selectiva de materia orgánica en poblaciones superiores a 2.000 habitantes que cuenten con planta de compostaje. Recogida selectiva en áreas de aportación en todos los municipios. Plantas de clasificación y recuperación de envases para zonas con producciones totales superiores a 50.000 to-